

بررسی تاثیر مسئولیت پذیری [اخلاق حرفه‌ای و انسانی] در پرستاران و ارتباط آن با میزان بهبودی بیماران

علیرضا قربانی^۱، رضا اعتمادی^۲، نسرين جعفری گلستان^۳

چکیده

مقدمه: در حال حاضر، نظام مراقبت بهداشتی، درمانی وارد عصر پاسخگویی شده و با تغییرات سریعی که در این نظام رخ می‌دهد پاسخگویی حرفه‌ای، از اهمیت بالایی برخوردار گردیده. پاسخگویی عبارت است از، وضعیت جوابگو بودن فرد در برابر دیگران در قبال کارهای انجام شده.

مواد و روش‌ها: این مقاله از نوع مروری بوده و در تدوین آن، از جستجوی کتابخانه‌ای و اینترنتی در پایگاه‌های اطلاعاتی google, yahoo magiran, sid, iranmedex استفاده شده است.

یافته‌ها: مراقبت‌های پرستاری، یکی از مهم‌ترین جنبه‌های موجود در کار بالینی است. مراقبت اساس عملکرد پرستاری است و کیفیت مراقبت و جلب رضایت مراقبت شونده‌گان از اهداف آن محسوب می‌شود. پرستاران شالوده اصلی فرآیند بهبود کیفیت مراقبت‌ها هستند؛ بنابراین عملکردشان در پیشبرد اهداف سازمانی بسیار ثمر بخش است و مسئولیت پذیری پرستاران نقش مهمی در تحقق رسالت نظام سلامت ایفا می‌کند.

بحث و نتیجه‌گیری: پرستاران، یکی از بزرگ‌ترین گروه‌های ارائه دهنده مراقبت‌های بهداشتی، درمانی اند و بیماران نیز تماس بیشتری با پرستاران در قیاس با سایر کارکنان ارائه دهنده مراقبت دارند. لذا برای عرضه ی خدمات پرستاری با کیفیت و بهبودی بیماران، نیاز است که استانداردهای عملکرد پرستاری در نظر گرفته شود که از جمله این استانداردها، مسئولیت پذیری (اخلاق حرفه‌ای و انسانی)، وجدان کاری و پاسخگویی است.

کلمات کلیدی: مسئولیت پذیری، پرستاران، بهبودی بیماران

مجله علوم مراقبتی نظامی ■ دوره اول ■ شماره ۱ ■ پاییز ۱۳۹۳ ■ صفحات ۵۷-۶۲

مقدمه

همگون سازی نگرش‌ها و ارزش‌های حرفه‌ی پرستاری نیز می‌باشد (۱). هر پرستار در مقابل جامعه پاسخگو است. همچنین، جهت اطمینان از این که عملکرد او بر اساس استانداردها و قوانین حرفه‌ای می‌باشد، نیز پاسخگو و مسئول است. پرستاران مسئول عملکردهای خود و پی آمدهای آن هستند. جزئی از این پاسخگویی، شامل هدایت خود در مسیری است که احترام به حرفه را ارتقاء بخشد. مراقبت پرستاری بر اساس اخلاق حرفه‌ای، معیارهای رفاه مددجو را بالا می‌برد، به انتخاب مددجو احترام می‌گذارد، حریم شخصی و

یکی از اهداف حرفه‌ی پرستاری ارتقاء شخصیت و شأن انسانی افرادی است که تحت مراقبت قرار می‌گیرند. مراقبت‌های پرستاری باید منجر به سود رساندن به مددجویان و جلوگیری از آسیب دیدن آنان شوند. بنابراین تصمیم‌گیری اخلاقی و آگاهی از دلایل انتخاب یک تصمیم در مقایسه با تصمیم‌های دیگر، جزء تفکیک ناپذیر کار روزمره پرستاران است. پرستار شدن تنها کسب دانش و یادگیری مهارت‌های خاص نیست، بلکه پرستار شدن در برگیرنده

۱- دانشجوی کارشناسی پرستاری، ایران، تهران، دانشگاه علوم پزشکی آجا، دانشکده پرستاری

۲- دانشجوی کارشناسی پرستاری، ایران، تهران، دانشگاه علوم پزشکی آجا، دانشکده پرستاری

۳- مربی، ایران، تهران، دانشگاه علوم پزشکی آجا، دانشکده پرستاری، گروه مدیریت پرستاری. (*نویسنده مسئول)

آدرس الکترونیک: Jafari_golestan_nurse@yahoo.com

امنیت او را تضمین، کیفیت زندگی و حرمت او را در نظر می‌گیرد، صداقت دارد، حد انصاف را در استفاده از منابع رعایت و همچنین در برخورد با مددجو و سایر اعضای تیم بهداشتی، یکپارچه، صادقانه و حرفه‌ای عمل می‌کند. به طوری که امروزه یکی از شاخص‌های برتری بیمارستان‌ها نسبت به یکدیگر، میزان پاسخگویی و مسئولیت‌پذیری کارکنان آن، در قبال مراجعین به این مراکز می‌باشد (۲). مجموعه تظاهرات رفتاری یک پرستار در جریان وظیفه شغلی که بصورت خصلت‌های فردی، در رابطه با بیمار، بستگان و همراهان وی، جامعه، حکومت، محیط کار، همکاران و سایر موارد باید تجلی کند، اخلاق پرستاری گفته می‌شود. واژه علم اخلاق بر مطالعه حقیقت فلسفی رفتارهای درست و غلط دلالت دارد. در فعالیت‌های حرفه‌ای نظیر پرستاری، اخلاقیات، تامین کننده خط مشی‌هایی جهت ارائه مراقبت‌های ایمن و عاطفی می‌باشد و کمیته پرستاری بدین وسیله تضمین می‌کند که پرستاران در جامعه به کلیه استانداردهای حرفه‌ای خود وفادار مانده و از آنها پیروی می‌کنند (۳). اخلاق پرستاری را می‌توان به دو بخش اخلاق حرفه‌ای و اخلاق انسانی-اسلامی تقسیم نمود. هر پرستار باید عقاید، رفتار و باورهای خود را بر اساس استانداردهای حرفه‌ای و اخلاقی حفظ کرده و ارتقاء بخشد. اخلاق حرفه‌ای مجموعه تظاهرات رفتاری است که یک پرستار از آن حیث که پرستار است، باید انجام دهد، برخی جنبه مثبت و ایجابی و برخی رفتاری منفی و سلبی است که پرستار نباید مرتکب شود. اخلاق انسانی-اسلامی، مجموعه رفتارها و ویژگی‌هایی است که یک پرستار به عنوان این که یک انسان و یک مسلمان است باید انجام دهد یا از آن اجتناب کند (۴، ۵، ۶). در واقع اخلاقیات به مطالعه ی برخوردهای مناسب، شخصیت و انگیزه فردی می‌پردازد و مشخص می‌کند که چه چیز برای همه مردم خوب و ارزشمند است. قوانین اخلاقی بر گرفته از اولویت‌های فردی هستند که افراد، شاغلین حرفه‌ای و جوامع با آن همسو می‌باشند (۵). بنابراین پایبندی به اصول اخلاقی و آگاهی پرستاران از مرز بین بایدها و نبایدها، خود می‌تواند نقش تعیین کننده‌ای در میزان پاسخگویی و مسئولیت‌پذیری آنان داشته باشد.

برخی از قواعد اخلاق حرفه‌ای در پرستاری

تلاش و کوشش در کسب دانش و مهارت‌های پرستاری، تلاش

مستمر در پژوهش و آشنایی با مهارت‌های جدید دقت و احساس مسئولیت در انجام وظایف به بهترین نحو ممکن، توجه به عواطف و احساسات و رشد شخصیت بیمار و احترام در گفتار و رفتار توجه به اعتقادات مذهبی بیمار و پرهیز از اموری که باعث جریحه دار شدن این اعتقادات گردد، همچنین برخورد مناسب با بستگان بیمار، روابط مالی پرستار با بیماران و عدم چشم داشت مادی و مالی به بیمار و عدم تبعیض در رسیدگی به بیمار، تأکید بر امیدواری، برخورد صحیح با کادر پزشکی و همکاران و مسئولین مرتبط با بیمار، رفتارهای مناسب قبل و بعد از مرگ بیمار، حفظ اسرار بیمار و تبعیت از قوانین و مقررات مربوط به حرفه پرستاری از جمله قواعد اخلاق حرفه‌ای در پرستاری می‌باشد (۵، ۶، ۷، ۸).

پاسخگویی حرفه‌ای از اهمیت بالایی برخوردار است به طوری که، علاوه بر پاسخ به این سؤال که: «آیا کاری که انجام شده، به طور مطلوب ارائه شده یا نه؟» باید به سؤال مهم‌تری نیز پاسخ داد که: «آیا کاری که انجام شده واقعا لازم بوده یا خیر؟» در حالی مسئولیت‌پذیری، معطوف به فرآیندها و عملکرد است، در حالی که پاسخگویی معطوف به برآیندها بوده و تا حدودی پویاتر نیز می‌باشد. بنابراین، پرستاری نیز به عنوان حرفه‌ای تخصصی؛ باید از دیدگاه قانونی و اخلاقی، پاسخگویی کیفیت ارائه مراقبت‌های خود باشد (۹). علم اخلاق برای افراد تکالیفی را تعیین می‌کند تا در زندگی روزمره خود بر طبق آن تکالیف عمل نمایند. در تعریفی دیگر، هوشیاری به نقل از Silva اخلاق را مطالعه فرآیندهای استدلالی برای تعیین بهترین عمل در انتخاب اصول اخلاقی یا در قبال تعارضات اخلاقی می‌داند. استدلال اخلاقی نیز به توانایی فرد برای قضاوت و تصمیم‌گیری صحیح و منطقی در برخورد با مسائل روزمره اشاره دارد و یکی از عوامل مؤثر بر تجربه تنش اخلاقی توسط پرستاران، فضای اخلاقی حاکم بر محیط‌های بالینی می‌باشد (۲). فضای اخلاقی حاکم بر سازمان‌ها در ۲۵ سال گذشته توجه محققان زیادی را به خود مشغول کرده است و نقش آن را در پیامدهای گوناگون محیط کار، مورد تأیید قرار داده. تحقیقات انجام شده در حرفه‌های دیگر نشان دهنده تأثیر فضای اخلاقی محیط کار بر روی نگرش، رفتار و اعتقادات افرادی بوده است که در آن محیط‌ها کار می‌کنند. محققان پرستاری نیز ارتباط فضای

یافته‌ها

مراقبت‌های پرستاری به عنوان جزء اساسی در زمینه خدمات بهداشتی و درمانی مانند بیمارستان، از اهمیت بیشتری برخوردار است. به همین علت، ارائه مراقبت‌ها و خدمات با کیفیت مناسب به عنوان یک اولویت در نظام خدمات بهداشتی و درمانی به ویژه در زمینه خدمات پرستاری شده است؛ به طوری که در اغلب کشورها درجه بندی و اعتبار بخشی بیمارستان‌ها، تحت تأثیر مراقبت‌های پرستاری و کیفیت آن است (۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹). بنابراین برای عرضه خدمات پرستاری با کیفیت و بهبودی هر چه سریع‌تر بیماران نیاز است که استانداردهای عملکرد پرستاری در نظر گرفته شود که از جمله این استانداردها، مسئولیت پذیری (اخلاق حرفه‌ای و انسانی)، وجدان کاری و پاسخگویی است (۲۰). به همین دلیل، میزان مسئولیت پذیری پرستاران یکی از دغدغه‌های نظام‌های بهداشتی و متولیان سلامت در کشورهای مختلف است (۲۱). اصلی‌ترین هدف ارتقای کیفیت در رشته‌های بالینی، ارائه مراقبت‌های بالینی به بهترین شکل ممکن به مددجویان است. در صورتی که این اهداف تحقق یابد، نتایج آن نه تنها شامل حال بیماران می‌گردد، بلکه ارائه دهندگان مراقبت و خود حرفه را نیز در بر می‌گیرد و از آن جا که مراقبت با کیفیت، حق تمام بیماران و مسئولیت تمام پرستاران مراقبت دهنده است؛ و همچنین مهارت‌های ارتباطی که لازمه ارائه این مراقبت مطلوب است، قابل آموزش و یادگیری است، لذا با یادگیری مهارت‌های ارتباطی، افراد می‌توانند از رویکردهای ارتباطی مختلف برای پاسخ به طیف وسیعی از نیازها و موقعیت‌های متفاوت بیماران استفاده کنند (۲۲، ۲۳). با توجه به نتایج تحقیقات، ضعف پرستاران و دیگر کارکنان درمانی در زمینه برقراری ارتباط با بیماران نشان داده شده است. امروزه به دلیل تأکید فراوان روی مدیریت منابع و کنترل هزینه، اثر بخشی مراقبت از بیمار، ارتقای کیفیت و مسئولیت پذیری، در طول مراقبت از بیماران ضروری است (۴).

در نظام ارائه خدمات بهداشتی و درمانی، ارائه دهندگان خدمات با طیف وسیعی از مراجعین روبرو هستند که هر یک نیازمند روش متفاوتی در ارائه مراقبت می‌باشد. در میان کارکنان، پرستاران به واسطه نقشی که دارند، باید ارتباطات گسترده با بیماران داشته باشند، از این رومی توان گفت مهارت‌های ارتباطی و مسئولیت پذیری،

اخلاقی حاکم بر محیط‌های بیمارستانی را با رضایت شغلی پرستاران، سبک‌های رهبری پرستاری، فرسودگی شغلی و فرایند تصمیم‌گیری و قضاوت اخلاقی پرستاران بررسی کرده‌اند. اما در رشته پرستاری در زمینه تأثیر فضای اخلاقی بر ابعاد مختلف فعالیت افراد مطالعات اندکی صورت گرفته (۱۰). بسیاری از صاحب نظران، توانایی برقراری ارتباط صحیح را از مهم‌ترین ویژگی‌های کارکنان بهداشتی، درمانی می‌دانند (۱۱). برقراری ارتباط صحیح، اثرات مثبتی بر بیماران دارد از جمله، بهبود علائم حیاتی، کاهش درد و اضطراب، افزایش رضایت مندی، ارتقای پی آمدهای درمانی و مشارکت بهتر در برنامه‌های درمانی، از دوباره کاری در جمع‌آوری اطلاعات جلوگیری می‌کند و هرکدام از آنان را قادر می‌سازد تا از اطلاعات جمع‌آوری شده توسط دیگران استفاده نمایند و برای برنامه‌ریزی مراقبتی بیمار ضروری است و باعث می‌شود تا افراد تیم در جهت نیل به اهداف مشترک تلاش نموده و اهدافشان با یکدیگر مغایرت نداشته باشد. این ارتباط از طرق مختلف می‌تواند ایجاد گردد. بسیاری از این روش‌های تبادل اطلاعات، از طریق ملاقات‌های رودررو و مکالمات تلفنی صورت می‌گیرد. اما کانال‌های رسمی نیز نظیر ارتباط کلامی و کتبی برای انتقال اطلاعات وجود دارد. پرونده بیمار هم یکی از وسایل بسیار مهم برای به دست آوردن آخرین اطلاعات در مورد پیشرفت وضعیت بیمار است (۱۲، ۱۳، ۱۴).

پرستاران به ندرت به تنهایی کار می‌کنند. حتی در مراکز بسیار کوچک معمولاً با مراکز بزرگ‌تر در تماس تلفنی هستند. در مراکز بزرگ با تعداد زیادی از پرسنل سر و کار دارند. بنابراین نقش کانال‌های ارتباطی مناسب درون سازمان‌ها را در ایجاد روابط مناسب بین پرستار و بیمار و افزایش میزان مسئولیت پذیری پرستاران و در نتیجه آگاهی پرستاران از قوانین و مقررات مربوط به پاسخ‌گویی در قبال خدمات ارائه شده، نمی‌توان نادیده انگاشت. (۱۵، ۱۶)

مواد و روش

این مقاله از نوع مروری بوده و در تدوین آن از جستجوی کتابخانه‌ای و اینترنتی و کلمات کلیدی (پاسخگویی، مسئولیت‌پذیری، پرستاری) در سایت‌های Google, Yahoo, Magiran, Sid, Iranmedex استفاده شده است.

و اجتناب نکردن از بیمار، شایستگی و هدفمندی در ارائه مراقبت، حفظ بیمار محوری و نه فعالیت محوری، استفاده از جملات ساده و مختصر و نه اصطلاحات پیچیده پزشکی یا دارای تعابیر مختلف، از جمله عوامل کمک کننده به برقراری ارتباط مؤثر در یک ارتباط درمانی و حرفه‌ای به شمار می‌آیند (۱۵، ۲۶).

رعایت حریم شخصی در ایجاد ارتباط مؤثر کادر درمان با بیمار و حفظ آرامش بیمار بسیار ضروری است. از طرفی پیامدهای نقض حریم بیمار، قابل توجه و ناخوشایند است. پنهان نگه داشتن بخش‌هایی از تاریخچه بیماری، امتناع از معاینه فیزیکی، افزایش اضطراب، استرس، برانگیخته شدن رفتارهای پرخاشگرانه و خشونت آمیز از جمله این پیامدها است (۱۸، ۲۱، ۲۷).

نتیجه‌گیری

با توجه به این که بین مسئولیت پذیری پرستاران و کیفیت خدمات بستری رابطه مثبت و معناداری وجود دارد، لذا آموزش صحیح کارمندان در زمینه‌های مسئولیت پذیری، پاسخگویی و مهارت ارتباطی، منافع زیادی در برداشته و یکی از راهکارهای اصلی بالا بردن کیفیت خدمات می‌باشد و از آنجا که رضایت بیمار یکی از شاخص‌های کیفیت مراقبت به شمار می‌رود و عوامل گوناگونی روی آن تأثیر می‌گذارد، بنابراین چنانچه رعایت حریم بیمار توسط کادر درمان با رضایت بیمار ارتباط مثبت داشته باشد، می‌توان به جرأت گفت با رعایت این مهم به ارتقاء کیفیت مراقبت، کمک شایانی می‌شود (۱۶).

دو اصل مهم در ارائه مراقبت‌های پرستاری محسوب می‌شوند. در تمام مراحل مراقبت‌های پرستاری، کیفیت برقراری ارتباط بین پرستار و بیمار، تعیین کننده اصلی کیفیت خدمات و رضایت از مراقبت می‌باشد (۹).

نتایج مطالعات انجام شده جولایی و همکاران در پژوهشی که با هدف تعیین کدهای اخلاق پرستاری در ایران انجام شده است، نشان داد که در تصمیم‌گیری‌های اخلاقی پرستاران و ارتباط صحیح بین پرستار و بیماران ضعف وجود دارد و نتایج مطالعه‌ای دیگر در ایران که سخنور با هدف بررسی دانش و نگرش پرستاران نسبت به اخلاق در بیمارستان‌های شیراز انجام داده است، نتایج حاکی از آن است که پرستاران اصول اخلاق را در تصمیم‌گیری‌های خود به درستی به کار نمی‌گیرند که دلیل این روند، کمبود آگاهی پرستاران و تدوین نشدن اصول اخلاقی در کشور است (۴). در بعضی از کشورها اصول اخلاقی مدونی وجود دارد که پرستاران در تصمیم‌گیری‌های بالینی از آن پیروی می‌کنند. عدم ارتباط مناسب و مؤثر بین پرستار و بیمار موجب کاهش رضایت بیماران، دلسردی بیمار برای انجام صحیح و به موقع دستورالعمل‌های درمانی و کاهش اثر بخشی درمان و بهبود بیماران می‌گردد (۲۴، ۲۵).

عوامل کمک کننده به برقراری ارتباط مؤثر در یک ارتباط درمانی و حرفه‌ای

گوش دادن به بیمار، رعایت ادب و احترام و مهربانی، جلب اعتماد بیمار با درستی، راز داری، همدلی نه همدردی، در دسترس بودن

References

- Zirak M. Moghadasian S. Abdolhazadeh F. Rahmani A. Nursing students level of moral development. Journal of medical ethics and history of medicine 2011; 4 (4); 46-54 (Persian)
- Babamahmodi F. Meftahi M. KHademlo M. Hesamzadeh A. Evaluation of patient rights, patient perspective. Journal of medical ethics and history of medicine. 2011; 4 (4); 37-44 (Persian).
- Alizadeh M. nursing ethics through the life span, 1990, translate: bandmen & et.al Tehran, boshra emission, 1996.
- Jolaei S. Bakhshandeh B. Moallemi H & et.al. Code of Medical Ethics in Iran. Journal of medical ethics and history. 2010.3 (2); 45-53. (Persian).
- Mobasher M. Nakhaei N. Garosi S. Assessment of ethical climate (culture). Journal of medical ethics and history. 2013.5 (4); 45-52. (Persian).
- Negarandeh R. GHobadi S. Knowledge and attitudes of nurses and midwives. Journal of medical science Zanjan University. 2001.36 (3); 55-59 (Persian).
- Borhani F. Abaszadeh A. Mohsenpor M. Nursing students' perception of barriers to professional ethics and sensitivity. Quarterly of medical ethic. 2011.15 (1); 84-104 (Persian).
- Borhani F. Elhani F. Mohamadi E. Abaszadeh A. Qualified nurses to develop professional ethics, ethics education needs and challenges. Journal of medical ethics and history. 2009.3 (2); 27-37. (Persian).
- Mosadegh rad AM. esnaashary P. patients and physicians awareness of patient's rights And its implementation at beheshti

- hospital in Isfahan. Iranian journal of medical education. 2004. 11.pp45-53 (Persian)
- 10- Jolaei S.Jalili H. Rafiei F. Haghani H. The relationship between nurse's perceptions of ethical and moral sphere workplace stress. Journal of medical ethics and history of medicine 2011; 4 (4); 56-66 (Persian).
- 11- Rostami H. Golchin M. Mirzaei A. OF nurse-patient communication skills. Journal of Nursing and Midwifery oromye. 2012.10 (1); 27-34. (Persian).
- 12- Sadeghisharme M. Amiri H. Karimizarchi AA. Bahari F. Binesh A. Effectiveness of Solution-Focused Communication Training [SFCT] on Nurses Communication Skills. journal of Military Medicine. 2012.14 (4); 269-275. (in Persian).
- 13- Mirzabaigi GH. Salami S. Senjeri M. professional nursing standard.Tehran, organization nursing Islamic republic of iran, 2007.
- 14- Frahani M.Hossaini M.Biglarian A & et.al. The effect of communication skills training on patient satisfaction from nurses' communication. Nursing research. 2006.3 (1); 47-54. (Persian).
- 15- Namdar H.Rahmani A. Ebrahimi H. The Effect of a Skill-Training Model on Nursing Students' Skills in Communicating with Mental Patients. Journal of Medical Education. 2008; 8 (2); 323-332. (Persian).
- 16- Nasiripor AA. Saeedzadeh ZS. SabahiBidgoly M. Correlation between nurses' communication skills and inpatient service quality in the hospitals of Kashan University of Medical Sciences. Journal of Health Promotion Management. 2012.1 (1); 40-49. (Persian).
- 17- Parsapor A. Bagheri A. Iarjani B. Patients' rights in Iran. Journal of medical ethics and history. 2009.2 (4); 39-47. (Persian).
- 18- Rangrazgedi F. Rabiei R. Respecting patients' rights. Quarterly university of medical science Kermanshah. 2002.1 (2); 62-71. (Persian).
- 19- Negarandeh R&et.al. Nature support of patient. Journal of medical science Zanzan university. 2005.13 (2); 29-38 (Persian).
- 20- Karimimoneghi H. KHatontaheri N.Behnamvashani H. Vagheei S. Yavari M. The Effect of Communication Skills Training on the Quality of Nursing Care of Patients. A chapter on evidence-based care. 2012.2 (4); 38-46. (Persian).
- 21- Zagharitafreshi M. Pazargadi M. Challenges in identifying nursing quality indicators.thesis for the PhD. 2007.2 (3);25-38. (Persian).
- 22- Negarandeh R. patient advocacy barriers and facilitator sin nurses' experiences. Journal of medical science iran university. 2005.12 (2); 175-186 (Persian).
- 23- Faraj khoda T. evaluation of patient rights from the perspective of hospital patients by health personal yazd. Quarterly medical ethic. 2012.2 (4); 100-118. (Persian).
- 24- Vahedinazimi A. Elhani F. The challenge in nurse training in ethical decision making. Journal of medical ethics and history. 2013.13 (2); 21-30. (Persian).
- 25- Hassanpor M. Hossaini MA. Abaszadeh A. The effect of education on nursing ethics, ethical sensitivity of nurses in decision making. Journal of medical ethics and history of medicine. 2011; 5 (4); 58-64 (Persian).
- 26- Nasiriani KH. Farnia F. Nasiriani F. Evaluation of patient's rights. Journal of medical scientific and law. 2007.13 (1); 33-37. (persain).
- 27- GHamariezaree Z. Hajizadeh A. Quality of nursing performance and patient satisfaction with specific parts of the heart. Tabib shargh. 2008.1.pp; 27-36. (Persian).

Study the responsibility of nurses (professional ethics and human) , the recovery rate of patients

Ghorbani. A¹, Etemadi. R², *Jafari Golestan. N³

Abstract

Introduction: now, the health care system, the era of therapeutic response and rapid changes that occur in the system of professional accountability, are very important. Accountability is the status of the person responsible for the work done by others.

Materials and Methods: This paper is an overview of the compilation, the library and Internet searches in databases google, yahoo magiran, sid, iranmedex, has been used.

Results: Nursing cares, one of the most important aspects of clinical work is in Performance is based care, nursing care and quality of care and satisfaction of those goals is to The main thrust of nursing care quality improvement process are, so their performance is very fruitful in advancing organizational goals and accountability nurses have an important role in fulfilling the mission of the health system plays.

Discussion and conclusions: Nurses, one of the largest health care provider groups, health care and more contact with patients than nurses and other staff who care provider. We offer quality services and improve patient care, nursing practice standards need to apply such standards, accountability (professional ethics and human) , work ethic and accountability

Keywords: accountability, nurses, improve patient

1- Nursing student, Tehran, Iran, University of AJA Medical Sciences, AJA School of Nursing

2- Nursing student, Tehran, Iran, University of AJA Medical Sciences, AJA School of Nursing

3- (*Corresponding Author) Instructor, Iran, Tehran, University of AJA Medical Sciences, AJA School of Nursing, Department of Nursing management.